

แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ

TEXTBOOK OF WRITING CLUSTER FOR FOREIGN LEARNERS

อภิญญา ปานชา

APHINYA PANCH

นิสิตปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

GRADUATE STUDENT IN THE MASTER'S PROGRAM IN TEACHING THAI AS A FOREIGN

LANGUAGE, HUMANITIES FACULTY,

SRINAKARINWIROT UNIVERSITY

พัทธยา จิตต์เมตตา¹

PATTAYA JITMETTA

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติและหาประสิทธิภาพของแบบเรียนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้คือแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ มีประสิทธิภาพ 87/89.50 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน เรื่องคำควบกล้ำสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติได้

คำสำคัญ : การเขียนคำควบกล้ำ แบบเรียน ผู้เรียนชาวต่างชาติ

Institute of Culture and Arts

Abstract

The purposes of the research were 1) to construct the textbook of Writing Cluster for Foreign Learners 2) to find the efficiency of the textbook according to the efficiency criteria of 80/80. The population and the sample group used in this research consisted of Chinese 3rd year students who are studying at Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi in their 2nd semester of the academic year 2014. The research instruments were the textbook of Writing Cluster for Foreign Learners, analyzing by finding the efficiency of each lesson in accordance with the Criterion 80/80 and an achievement test. The results of this research revealed that the textbook of Writing Cluster for Foreign Learners was efficient at the significance level of 87/89.50 which was higher than standard and proved to be used effectively.

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Keywords : Foreign learners, Textbook, Writing cluster

บทนำ

การสื่อสารในปัจจุบันเป็นการสื่อสารไร้พรมแดน การเรียนรู้ภาษาในฐานะเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ได้เพิ่มพูนความสำคัญขึ้นโดยเฉพาะภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาแม่ อันจะเป็นประโยชน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อาทิ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านการท่องเที่ยว ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม ฯลฯ

ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติที่นานาชาติให้ความสนใจศึกษา จากการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศ พบว่ามีสถาบันการศึกษามากกว่า 114 แห่งทั่วโลกที่เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างเต็มรูปแบบ (สุภา ปานเจริญ, 2554) ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย แม้แต่ในประเทศไทยก็มีสถานศึกษาต่าง ๆ ที่เปิดหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา (ศรีวิไล พลมณี, 2545 : 15) นอกจากนี้ยังมีการเรียนการสอนเป็นส่วนบุคคลอีกจำนวนมาก

การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจึงเป็นที่นิยมและกำลังขยายตัวไปทั่วทุกภูมิภาคของโลก แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียนเพื่อพูดสื่อสารได้เท่านั้น ไม่ถึงขั้นชำนาญในการใช้ภาษา แต่การเรียนภาษาไทยให้สัมฤทธิ์ผลผู้เรียนต้องเรียนทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไปเพื่อให้การสื่อสารในระยะยาวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนต้องฝึกฝนและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านอยู่เป็นประจำ เพื่อใช้ให้ถูกต้องพร้อมทั้งฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะทักษะทางด้านการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งที่ส่งผลให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เนื่องจากการเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ ปาหยัน อิมสราญ, 2548 : 181) เป็นทักษะการใช้ภาษาแทนคำพูด และสื่อความหมายบันทึกเป็นหลักฐานได้นานกว่าคำพูด หากเขียนไม่ถูกต้องการสื่อความก็จะผิดตามไปด้วย อีกทั้งการเขียนยังมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่น ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การจดบันทึกเหตุการณ์ การบันทึกความรู้และถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์จากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง (บันลือ พกษะวัน, 2522) ดังนั้นผู้เขียนจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีเรียงร้อยคำให้สื่อความได้ถูกต้องชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ ถ้าหากสะกดคำผิดเขียนคำผิดพลาดหรือตกหล่นความหมายของข้อความก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปจนสื่อสารเข้าใจไม่ตรงกัน หากสามารถเขียนคำให้ถูกต้องอักขรวิธีได้ นอกจากจะช่วยให้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้องยิ่งขึ้นแล้ว ยังทำให้สื่อความหมายได้แจ่มชัดและยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องรวดเร็วและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่านข้อเขียนนั้นด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542 : คำนำ)

ในการเรียนรู้ภาษานั้น ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน แต่ก็เป็นที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ดังทฤษฎีของนักภาษากลุ่ม Structuralism และนักจิตวิทยาในกลุ่ม Behaviorist เชื่อว่า ความยากของการเขียนภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความแตกต่างของภาษาที่สองกับภาษาแม่ กล่าวคือ การเรียนภาษาที่สองนั้นผู้เรียนมักจะเปรียบเทียบภาษาที่ตนเรียนกับภาษาแม่ของตนเอง (ศรีวิไล ดอกจันทร์, 2529 : 93) เช่น ในชาติที่มีเฉพาะเสียงกลางและเสียงต่ำ มักคุ้นชินแต่เสียงพยัญชนะในภาษาแม่ของตน ส่งผลให้ไม่แม่นยำในเรื่องอักษรสามหมู่และเขียนพยัญชนะเสียงสูงในภาษาไทยผิด ชาติที่ไม่มีคำควบกล้ำใช้ มักเขียนคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง เป็นต้น และนอกจากอิทธิพลของภาษาแม่แล้ว ยังมีสาเหตุด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องนั่นคือการไม่รู้หลักภาษาดีพอ การสับสนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด การไม่รู้ความหมายของคำ การเขียนตามการออกเสียง และความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษา (ฟาน จงบินห์, 2552 : บทคัดย่อ) ซึ่งสอดคล้องกับ ประทีป คล้ายสุบรรณ (2529 : 30 – 34) ที่กล่าวว่า การเขียนภาษาไทยผิด มาจากการออกเสียงผิด เห็นรูปคำหรือ

ตัวอย่างที่ผิด ใช้แนวเทียบคำผิด ไม่ทราบความหมายของคำ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา เช่น ชาวเวียดนามไม่สามารถแยกหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยได้อย่างชัดเจน เนื่องจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของภาษาไทย /p/, /ph/, /ch/ ไม่ปรากฏในภาษาเวียดนาม ชาวจีนไม่สามารถออกเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทยได้ เนื่องจากภาษาจีนไม่ใช้พยัญชนะควบ ผู้เรียนแต่ละชาติแต่ละภาษาจึงมีปัญหาการเรียนภาษาไทยที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะปัญหาในการเขียนคำควบกล้ำ ภาษาไทยมีพยัญชนะต้นสองตัวออกเสียงควบกล้ำกัน แต่ภาษาแม่ของผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ใช้พยัญชนะควบ เมื่อไม่มีพยัญชนะควบจึงไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ดังนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่จึงเขียนคำตามเสียงที่ออก ภาษาที่ใช้เขียนจึงมีพยัญชนะต้นเพียงตัวเดียว เช่น คำว่า กราบ แต่เขียนเป็น กาบ ความหมายของคำย่อมผิดเพี้ยนไปจากเดิมส่งผลให้การสื่อความหมายผิดตามไปด้วย และการสื่อสารก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

จากความสำคัญของการเขียนที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนที่ทักษะการเขียนจะมีผลกระทบต่อการสื่อสารได้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ จึงมีแนวคิดที่จะสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติขึ้น เพื่อให้ชาวต่างชาติได้ฝึกฝนทักษะการเขียนคำควบกล้ำ เรียนรู้และจดจำรูปคำในบริบทและสถานการณ์ที่แตกต่างกันไปโดยยึดแนวทางตามที่ ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529 : 35) ได้กล่าวไว้ว่า การแก้ไขการเขียนภาษาไทยผิดนั้นจะต้องอาศัยความเข้าใจสาเหตุที่ผิดแล้วแก้ไข ฝึกเขียนคำให้มากที่สุดพร้อมทั้งจดจำรูปคำนั้นให้ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องตลอดจนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน

80/80

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

อุปกรณ์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำควบกล้ำการสร้างแบบเรียนและแบบทดสอบ
2. กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.1 รวบรวมคำควบกล้ำจากแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 แบบเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ
 - 3.2 รวบรวมคำควบกล้ำจากการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันแล้วนำมาพิจารณาคัดเลือกคำให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน
 - 3.3 นำข้อมูลมาสร้างแบบเรียน เรื่องการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ แบบประเมินวัดคุณภาพแบบเรียน แบบฝึกทำแบบเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน โดยแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติที่สร้างขึ้นมีทั้งหมด 5 บท มีเนื้อหาดังนี้

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ

บทที่ 2 อักษรควบแท้ ได้แก่ กร- กล- กว- ตร- พร- ปล- (อักษรกลาง)

บทที่ 3 อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร- ขล- ขว- ผล- (อักษรสูง)

บทที่ 4 อักษรควบแท้ ได้แก่ คร- คล- คว- พร- พล- (อักษรต่ำ)

บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร- ศรี- สร- ชร- ทร-

5. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา

6. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ได้ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

7. นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8. ทดลองใช้แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาวต่างชาติระดับปริญญาตรีปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้งๆ ละ 50 นาที และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีก 1 ครั้ง รวมระยะเวลาทั้งหมด 6 ครั้ง ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1	20 พฤศจิกายน 2556	13.00 – 13.50	ปฐมนิเทศ, บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ
	22 พฤศจิกายน 2556	13.50 – 14.00	บทที่ 2 อักษรควบแท้ กร, กล, กว, ตร, ปร, ปล
2	27 พฤศจิกายน 2556	13.00 – 13.50	บทที่ 3 อักษรควบแท้ ขร, ขล, ขว, ผล
	29 พฤศจิกายน 2556	13.50 – 14.00	บทที่ 4 อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล
3	4 ธันวาคม 2556	13.00 – 13.50	บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ จร, ศรี, สร, ชร, ทร
	6 ธันวาคม 2556	13.50 – 14.00	แบบทดสอบหลังเรียน

Institute of Culture and Arts

ที่มา : ตารางจัดทำโดย อภิญา ปานชา

9. นำผลจากการทำแบบฝึกหัดบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยเปรียบเทียบกับค่า E_1 E_2

10. นำเสนอผลการศึกษาวิจัย สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้นำแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บทคิดเป็นร้อยละ
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_1

ตาราง 2 แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5
	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20
1	17	17	15	17	15
2	18	17	16	18	16
3	17	17	18	16	17
4	20	19	17	18	18
5	18	18	19	19	18
6	20	19	18	18	18
7	18	18	18	18	20
8	18	18	19	17	19
9	16	16	16	17	15
10	15	16	16	17	15
$\sum X$	177	175	172	175	171
$\bar{X}$	17.7	17.5	17.2	17.5	17.1
E_1	88.50	87.50	86.00	87.50	85.50

ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท เท่ากับ 87.00

ที่มา : ตารางจัดทำโดย อภิญา ปานชา

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการเขียนคำควบล้ำสำหรับชาวต่างชาติแต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 85.50 – 88.50 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.00 ผ่านเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบล้ำ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88.50
บทที่ 2 อักษรควบแท้ ได้แก่ กร- กล- กว- ตร- พร- ปล-	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.50
บทที่ 3 อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร- ชล- ขว- ผล-	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 4 อักษรควบแท้ ได้แก่ คร- คล- คว- พร- พล-	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.50
บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร- ตร- สร- ชร- ทร-	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 85.50
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.00

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า บทเรียนแต่ละบทรวม 5 บท ผ่านเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ครบทั้ง 5 บท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_2

ตาราง 3 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการเขียนคำควบล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)
1	16
2	17
3	17
4	18
5	19
6	19
7	19
8	19
9	17
10	18
$\sum F$	179
$\bar{X}$	17.9

E_2

89.50

ที่มา : ตารางจัดทำโดย อภิญญา ปานชา

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท คิดเป็นร้อยละ 89.50 เป็นไปตามเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพของ E_2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาตินี้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2)

ตาราง 4 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ	88.50	-
2	บทที่ 2 อักษรควบแท้ กร, กล, กว, ตร, ปร, ปล	87.50	-
3	บทที่ 3 อักษรควบแท้ ขร, ชล, ขว, ผล	86.00	-
4	บทที่ 4 อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล	87.50	-
5	บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ จร, ตร, สร, ชร, ทร	85.50	-
	คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน	87.00	-
	คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	-	89.50

ที่มา : ตารางจัดทำโดย อภิญญา ปานชา

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้ง 5 บท คือ E_1 เท่ากับ 87.00 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 5 บท คือ E_2 เท่ากับ 89.50

จากประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนของผู้เรียน อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมาทดลองตามกระบวนการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน พร้อมทั้งนำข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ประสิทธิภาพร้อยละ 88.50

บทที่ 2 อักษรควบแท้ ได้แก่ กร-, กล-, กว-, ตร-, พร-, ปล- ประสิทธิภาพร้อยละ 87.50

บทที่ 3 อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร-, ชล-, ขว-, ผล- ประสิทธิภาพร้อยละ 86.00

บทที่ 4 อักษรควบแท้ ได้แก่ คร-, คล-, คว-, พร-, พล- ประสิทธิภาพร้อยละ 87.50

บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร-, ศร-, สร-, ชร-, ทร- ประสิทธิภาพร้อยละ 85.50

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติแต่ละบทหรือ E_1 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยประสิทธิภาพของบทเรียนหรือ E_1 ทั้ง 5 บทอยู่ระหว่าง 85.50 – 88.50 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 87 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หรือ E_2 เป็น 89.50 ดังนั้นแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพ 87/89.50 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

แสดงว่าแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอนเรื่องคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติได้

อภิปรายผล

เมื่อได้สร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ปรากฏว่า ประสิทธิภาพตัวแรกของบทเรียนเฉลี่ยมีค่าประสิทธิภาพเป็น 87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ว่า $E_1 = 80$ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยสร้างแบบเรียนขึ้นตามกระบวนการของการวิจัย เริ่มจากศึกษาเอกสารและข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ การเขียนสะกดคำ การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ การสร้างแบบเรียน และนำแบบเรียนที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบ พร้อมทั้งนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง เมื่อพบข้อบกพร่องได้นำไปปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่าแบบเรียนทุกบทมีค่าประสิทธิภาพตัวแรกหรือ E_1 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่า แบบเรียนทุกบททำให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบแบบเรียนน่าสนใจ โดยมีแบบฝึกที่หลากหลายผู้เรียนสามารถฝึกเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบทมีภาพประกอบและตัวอย่างประโยคที่ผู้เรียนสามารถอ่านและจดจำนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการเพิ่มองค์ความรู้และพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อีกทาง อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นไปอย่างราบรื่น ส่งผลให้แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกท้ายบทเรียนแต่ละบทหรือ E_1 ของบทที่ 1, 2 และ 4 ค่อนข้างสูงกว่าบทที่ 3 และ 5 เนื่องจาก

1.1 บทที่ 1 เป็นบทนำของเรื่องคำควบกล้ำซึ่งผู้เรียนสามารถอ่านและจัดกลุ่มคำควบกล้ำประเภทเดียวกันได้ จึงส่งผลให้มีค่า E_1 เท่ากับ 88.5 และแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนพอมีความรู้พื้นฐานในเรื่องคำควบกล้ำอยู่บ้าง อีกทั้งผู้สอนยังมีวิธีการอธิบายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สำหรับในบทที่ 2 และบทที่ 4 คำควบกล้ำในหมวดของอักษรกลางและอักษรต่ำ เป็นคำควบกล้ำแท้ที่ผู้เรียนพบเห็นเป็นจำนวนมาก ได้ยินและเขียนบ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น กราบ กล้วย ตรง ปลา คลอง ครู พริก เพลง เป็นต้น เมื่อผู้เรียนได้เห็นรูปศัพท์คำควบกล้ำอยู่เป็นประจำทำให้เกิดความคุ้นชินจดจำคำศัพท์ได้จึงสามารถเรียนรู้บทเรียนได้รวดเร็ว และเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องส่งผลให้มีค่า E_1 ของทั้งสองบทเท่ากับ 87.50 ซึ่งสูงกว่าบทที่ 3 และบทที่ 5

1.2 บทที่ 3 เป็นคำควบกล้ำแท้ในหมวดอักษรสูง และบทที่ 5 เป็นคำควบกล้ำไม่แท้ คำบางคำ ผู้เรียนไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน มีโอกาสใช้ในการสื่อสารน้อย อีกทั้งไม่คุ้นชินกับรูปศัพท์ และออกเสียงยาก ซึ่งการออกเสียงคำศัพท์ผิดทำให้เข้าใจความหมายผิด และการเขียนของผู้เรียนก็ผิดตามไปด้วย เช่น ขลิบ โขลก ผลิ แสร้ง สรง สร้าง ทรวง เป็นต้น จึงทำให้ผู้เรียน ทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยได้ส่งผลให้ค่าประสิทธิภาพของบทที่ 3 และบทที่ 5 น้อยตามไปด้วย

อย่างไรก็ตามการที่ผู้เรียนทำคะแนนแต่ละบทเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควรนั้น ปัจจัยหนึ่งมาจากการออกเสียง คำที่ผิดของผู้เรียนส่งผลต่อการเขียนเป็นอย่างมาก อีกทั้งวิชาเรียนในชีวิตประจำวันของผู้เรียน คำควบกล้ำส่วนใหญ่จะเป็นคำควบกล้ำที่ไทยรับมาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ฟรี โปรต เบรก เกรด เครดิต จันทรา ทฤษฎี เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550 : 227 – 230) กล่าวว่า การยืมคำภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยมีอิทธิพล ทำให้ลักษณะของภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะเดิม เช่น คำควบกล้ำเมื่อยืมคำต่างประเทศมาใช้ทำให้คำควบกล้ำมีจำนวนมากขึ้น ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้หมดส่งผลให้เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง

ดังนั้นจากผลการทดลองดังกล่าวเพื่อควบคุมไม่ให้เกิดความแตกต่างของค่าประสิทธิภาพแต่ละบทนั้น ผู้สอนควรเน้นการอธิบายคำศัพท์พร้อมความหมายให้ชัดเจน โดยเฉพาะคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบในชีวิตประจำวันตลอดจนยกตัวอย่างประโยคให้หลากหลาย หรือภาพประกอบให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชินกับคำศัพท์และฝึกเขียนเป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้น

2. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีค่าประสิทธิภาพ 87/89.50 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุผลที่ว่า การดำเนินการสร้างแบบเรียนมีการประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มทดลองและปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ ตลอดจนแบบเรียนแต่ละบทมีภาษาที่เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้ใช้แบบเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ไม่ยาก มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นบทๆ และจัดรูปแบบอย่างพิถีพิถัน มีภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าสนใจ สื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาจากการอ่านมากขึ้น รูปเล่มมีสีสันดึงดูดผู้เรียนให้สนใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ บันลือ พุกพะวัน (2521 : 71) กล่าวว่า แบบเรียนที่ดีรูปภาพในหนังสือจะช่วยดึงดูดความสนใจให้เด็กอยากหยิบหนังสือมาอ่าน อีกทั้งแบบเรียนเล่มนี้มีแบบฝึกที่หลากหลาย มีตัวอย่างสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการการเรียนรู้ และสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีค่าประสิทธิภาพของ E_2 มากกว่าค่าประสิทธิภาพของ E_1 แสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียน จดจำคำควบกล้ำได้มากขึ้น สามารถตอบคำถามและเลือกใช้คำควบกล้ำ ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ส่งผลให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้คะแนนสูงกว่าระหว่างเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) และเมื่อผู้เรียนเรียนแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำครบทุกบทแล้ว มีความก้าวหน้าสูงกว่าก่อนเรียน จึงกล่าวได้ว่า สามารถนำแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยเรื่องการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในเรื่องอื่น ๆ เช่น การเขียนสะกดการันต์ การเขียนเครื่องหมายวรรคตอน การแต่งประโยค

2. ควรมีการสร้างสื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวข้องกับการเขียนใช้ควบคู่กับแบบเรียน และเป็นสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ; บาหยัน อิ่มสำราญ. (2548). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: พี. เพรส.
- บันลือ พุกกะวัน. (2521). *วรรณกรรมกับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). *อ่านเขียนคำไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ฟาน จอบินห์. (2552). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม*.
 สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). *ภาษาและการสอน*. พระนคร: สำนักพิมพ์สุกัญญา.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภา ปานเจริญ. (2554). *Teaching Thai as a Foreign Language สัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทย
 ในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 4 – 5 มิถุนายน*.
 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.